

[Dohrmann]

Men hvormed alting er, vi ønsker naturligvis også, at brugerne skal betale de faktiske udgifter.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er positivt over for lovforslaget, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg håber, at det nu må gå igennem. Det er jo et forslag, som har overvintret eller oversomret, hvad man vil kalde det, år efter år. Jeg mindes det i hvert fald fra en hel del år siden. Jeg håber, at det nu er sidste gang, vi skal have det til behandling.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan nok en gang takke samtlige ordførere for en positiv modtagelse af patentforslaget og samtidig konstatere, at der er en bred tilslutning til, at vi i fællesskab arbejder os frem til snarest muligt at få et effektivt og moderne patentdirektorat, som kan stå til rådighed for erhvervslivet.

Hr. Jens Peter Jensen og hr. Rahbæk Møller omtalte brevet fra Industrirådet til folketingets partier. Lad mig først sige, at det fremgår af forslaget, at administrationsdepartementet i samarbejde med et privat konsulentfirma er i gang med at analysere arbejdsgangene i direktoratet med henblik på, at vi får det bedste grundlag for at træffe nødvendige beslutninger. Jeg går ud fra, at erhvervsudvalget som sædvanlig fremsender skrivelser fra Industrirådet til ministeriet, således at vi kan fremkomme med vore bemærkninger til indholdet i dette forslag.

Hr. Dohrmann gjorde nogle bemærkninger om de små og mellemstore virksomheder, som er patentansøgere, og der er jo også nogle bemærkninger i brevet om deres forhold. Det kan vi få lejlighed til at diskutere i udvalget.

Jeg forstod, at hr. Jens Peter Jensen var lidt betænkelig ved, at omlægningen af årsafgiftssystemet også kom til at gælde for ansøgninger, som er under behandling. Jeg vil gerne sige, at vi ved denne omlægning af årsafgiftssystemet forventer et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på mellem 6.000 og 10.000 ansøgninger, og det er et helt nødvendigt led i vore rationaliseringsbestrebelse – og dermed for formålet med lovforslaget – at disse ansøgninger falder ud. Vi forventer med andre ord, at pa-

tentansøgere vil opgive ansøgninger, som er uden interesse, og som ikke kan forventes at føre til patent. Det er naturligvis patentansøgerens ret at træffe denne beslutning, og der bliver jo god tid til at træffe denne beslutning, for årsafgifterne træder først i kraft et halvt år efter, at vi har indført dette system. Jeg vil altså blot hermed sige, at det er formålet med hele omlægningen, at vi får en ændring, således at vi kan nedbringe antallet af ansøgninger.

Jeg glæder mig til det udvalgsarbejde, som nu skal i gang, og jeg håber, at vi denne gang kan få held med at få vedtaget dette lovforslag, således at ingen af os en gang mere skal holde tale her ved første behandling af dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg forslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

(FremSAT 17/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag nr. L 69 om ændring af lov om smitsomme sygdomme hos husdyrene. Vi mener, det er vigtigt, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om udtagning af blodprøver til undersøgelse for herpesvirusinfektioner. Det er jo bekæmpelsen af Aujeszky's syge hos svin, det drejer sig om, og selv

[Henning Nielsen]

om der allerede er sket meget i bestræbelserne på at bekæmpe og udrydde sygdommen, mener vi, at skal det være effektivt, kan det være nødvendigt med tvungne blodprøveundersøgelser.

Danmark er jo et anerkendt land, når det drejer sig om at gøre noget for at bekæmpe smitsomme sygdomme, og socialdemokratiet medvirker gerne til, at vi kan bevare denne anerkendelse. Vi vil derfor også gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Rønholt (KF):

Lovforslaget går ud på at give landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om udtagning af prøver fra husdyr til undersøgelse for herpesvirusinfektioner samt en fordeling af omkostningerne i forbindelse med disse undersøgelser. For svinene er det navnlig Aujeszzkys syge og hos kvæget IBR/IPV-virus, men der kan også opstå andre smittesygdomme hos vores husdyr, som det kan være nødvendigt at dæmme op for.

Blod- og mælkeprøver vil være et godt redskab til kortlægning af en sygdoms udbredelse, og uden dette kendskab er det svært at tilrettelægge en plan for bekæmpelsen.

I en periode med stagnerende priser for landbrugsprodukterne er det endnu mere nødvendigt at kaste et blik på omkostningerne. Sygdomme må hindres i videst muligt omfang, fordi de i høj grad kan belaste økonomien unødigt. Det går tilsyneladende planmæssigt med bekæmpelsen af Aujeszzkys syge, men IBR/IPV-virus hos kvæget breder sig hurtigere og hurtigere. Derfor gælder det om at sætte ind nu. I det hele taget gælder det om at give vores handelspartnere det indtryk, at Danmark er sygdomsfrit, og at det dermed ikke er forbundet med nogen risiko at købe danske landbrugsprodukter.

Danske landmænd har mærket økonomisk, hvad det vil sige ikke at kunne eksportere frit på grund af mund- og klovsygen sidste år. Derfor er der også stor forståelse for lovens gennemførelse – også for, at nogle af omkostningerne skal bæres af besætningsjerne.

Besætningsstørrelserne bliver større og større, hvilket medfører store økonomiske konsekvenser for den, hvis besætning bliver ramt af en sygdom. Besætningsejerne udfol-

der også mange bestræbelser på at få kendskab til, hvordan man mindsker sygdomsrisiko og forbedrer sin hygiejne.

På den baggrund vil det konservative folkeparti gerne støtte lovforslaget.

Povl Brøndsted (V):

1983 viste tydeligt, hvor store indgreb i produktions- og eksportsiden en smitsom og farlig sygdom kan give. Det var meget alvorlige konsekvenser ikke alene for dansk landbrugs producenter, men også for det danske samfund, at vi i lange tider måtte lukke for vor eksport til væsentlige eksportområder. Derfor er der meget stor forståelse for, at bekæmpelse af sygdom hos husdyrene er meget vigtig, og at denne bekæmpelse først og fremmest kan og skal foregå som en forebyggelse af smittesomme sygdomme. Vi ser også, at danske svineproducenter og kvægavlproducenter og hønseholdere har forståelse for i stigende grad at holde deres besætninger som lukkede besætninger. Hele risikoen er jo større, jo større besætningsenhederne er. Derfor vil det være sådan, at den enkelte landmand, den enkelte producent, har fuld forståelse for, at det ikke alene er nogle krav, vi kan komme med som lovgivningskrav fra folkettingen, men det er også i meget høj grad nogle krav, der stilles til den enkelte producent. Jeg tror, det endda er sådan med denne lovgivning, der bakker de sygdomsbekæmpningsbevidste landmænd op, at de vil hilse den med glæde og nærmest se det som et udtryk for en forståelse for deres eget forsøg på at undgå de smitsomme sygdomme.

Derfor vil vi fra venstres side støtte det forslag, vi har her, der jo er et bemyndigelsesforslag. Vi gør det ud fra den sikre forvisning, at landbrugsministeren vil fortsætte arbejdet og både i svinebesætninger og i kvægbesætninger vil følge de undersøgelser op.

Det er også et tegn på forståelse, når vi ser, hvor hurtigt det egentlig går med at få taget blodprøve på svinebesætningerne i henseende til Aujeszzkys syge. Jeg tror, vi vil kunne møde det samme, hvis der kommer nogle krav om, at disse sygdomsprøver skal tages i besætningerne.

Det er vigtigt, at der bliver lagt en god plan for, hvordan sådanne prøver skal udtages, og at der også er god fart på i forbindel-

[Povl Brøndsted]

se med undersøgelserne. Det føles altid som en betryggelse, når man ved, at tingene bliver taget i den rigtige rækkefølge, og at der er en sikker og fast styring, som jeg synes vi møder det i den Aujeszzkyske syges blodprøveproces.

Jeg mener også, det er meget afgørende – det har vi jo lært i forbindelse med mund- og klovsygetilfældene inden for de sidste par år – at vi har nogle virkelig gode og klare bekæmpelsesplaner for de sygdomme, der kan komme af anden art end mund- og klovsyge.

Jeg mener egentlig også, at vi fra politisk hold eller fra ministerens side meget gerne må pege på de risici, der kan være ved forskellige former for omgang med dyr. For det første er det vigtigt at pege på det ansvar, den enkelte producent selv har. Det at åbne staldene for fremmede mennesker rummer en risiko, og det bør man animere til ikke finder sted i store besætninger. Jeg mener også, at auktioner kan rumme en risiko. Derfor er det i hvert fald vigtigt, at det fremdeles er prøvede dyr, der kommer til sådanne auktioner. På samme måde med forflytningerne af dyr igennem f.eks. ornecentraler. Også her er det meget vigtigt, at der stilles krav om, at dyrene er rene.

Der føres i øjeblikket en diskussion om, om det er rimeligt at tage svin med på dyrskuerne i 1984. Jeg mener i høj grad, at det i hvert fald skal følges op af nogle regler, så man ikke risikerer, at nogle af de truende sygdomme, som vi kender nogle enkelte tilfælde af, eller som vi føler kan bringes til os fra andre lande, smitter store besætninger.

Endelig har vi jo også i den seneste tid mødt, at der kan og skal gøres noget i forbindelse med grænseoverfarterne.

Vi støtter lovforslaget. Vi ønsker endda, at ministeren vil benytte sig af disse bemyndigelser, sådan at man griber ind dér, hvor det er nødvendigt, og vi mener også, det er rigtigt, at det finansieres af ejeren selv.

Inger Harms (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke være uenig med landbrugsministeren i, at det skal være muligt at fastsætte bestemmelser om udtagning af prøver fra husdyr til undersøgelse for herpesvirusinfektioner, da en sådan undersøgelse vil give mulighed for, at der kan skabes den fornødne oversigt over sygdommens ud-

bredelse, således at man kan iværksætte de rigtige bekæmpelsesforanstaltninger.

Men vi har alligevel nogle spørgsmål at stille ministeren, idet vi finder, at det ikke klart fremgår af lovforslaget, hvad ministeren har tænkt sig.

Der står i § 10 a: »Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om ...« osv. Betyder det et påbud eller hvad?

I øvrigt finder jeg det problematisk med alle de bemyndigelser, denne regering vil give ministrene. Det plejer heller ikke at være venstres livret, sådan som hr. Povl Brøndsted også var inde på.

Men hvad er den egentlige hensigt med forslaget, sådan som det foreligger? Er ministeren utilfreds med det, der hidtil er sket på området? I så fald: hvad er så ministerens planer?

Når der står i bemærkningerne, at man giver landbrugsministeren bemyndigelse til at forhandle med de berørte landbrugsorganisationer, hvem tænker man da på? Hvem er efter ministerens mening de forhandlingsberettigede organisationer?

Når jeg nu er inde på betalingsspørgsmålet, vil jeg da lige nævne SFs eget forslag om en katastrofefond, der i dette tilfælde ville kunne gå ind og også deltage i det forebyggende arbejde vedrørende bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene. Forslaget her tyder på, at landbrugsministeren mener, at de tiltag, som landbruget selv har taget hvad angår Aujeszksys syge, ikke er gode nok, hvilket vi er enige i. Der tales i forslaget meget lidt om, hvad der skal ske, hvis der konstateres herpesvirusinfektion i de pågældende husdyr. Agter ministeren så at følge op med eventuelle erstatninger i tilfælde af nedslagning ud over det arrangement, der gælder i dag hvad angår Aujeszksys syge?

Med hensyn til Aujeszksys syge vil jeg gerne spørge, om man i ministeriet har kendskab til, om der er nogle tendenser til i de lande, vi samhandler med, at begynde at se anderledes på forekomsten af disse sygdomme, og om ministeren har planer om at sætte disse sygdomme ind under paragraffen for ondartede smitsomme sygdomme, altså § 2.

SF vil medvirke positivt til arbejdet i udvalget, men vi føler nok, at ministeren bør fremkomme med noget mere konkret, jævnt før de her stillede spørgsmål.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Larsen-Ledet, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne og på vegne af det radikale venstre tilsige positiv behandling af lovforslaget. Vi finder, at forslaget i sit sigte er rigtigt. Det er rigtigt at lovgive på dette område og give de bemyndigelser for at kunne imødegå sygdom, som ellers kan udvikle sig farligt.

Vi kan tilsige positiv behandling i udvalget.

Brusvang (CD):

Dette er jo ikke mit fagområde, men fra mit partis landbrugssagkyndige har jeg modtaget nogle betragtninger, som jeg vil fremføre på partiets vegne.

CD er tilfreds med, at landbrugsministeren nu får mulighed for at beslutte, at der skal udtages prøver fra husdyr til undersøgelse for herpesvirusinfektioner. Mange blodprøver, specielt med henblik på Aujeszky's syge, er allerede udtaget. Mange landmænd og især svineproducenter har allerede fået taget blodprøver på deres dyr – og har taget konsekvenserne, hvis deres besætninger var ramt. De har skiftet besætningerne ud og det på trods af, at det absolut ikke er gratis. I visse områder af landet er man længere fremme med udtagning af blodprøver end i andre områder; f.eks. på Fyn er man næsten helt færdig og regner med at slutte omkring 1. juni 1984. Der sker altså allerede meget, men det er ikke nok, og lovforslaget er derfor ikke overflødigt.

Der vil naturligvis også være landmænd – ikke mindst i en periode med høje svinepriser – som i øjeblikket ikke ønsker at sætte en god, rentabel besætning ud, selv om den er angrebet af herpesvirus. En udsætning giver jo landmændene et produktionsstop og dermed manglende indtjening. Den betyder også en indkøringsperiode på mindst et år for at oparbejde en ny svinebesætning. En landmand i netop den situation finder ingen motivation til at tage det nødvendige skridt, nemlig at sætte besætningen ud. Men heldigvis er der også eksempler på, at landmænd på én gang har skiftet deres besætninger ud.

CD hilser altså forslaget velkommen. Nu kan vi få sygdommen registreret. Den bliver dog ikke udryddet ved blot at blive konstateret. Det er imidlertid det første skridt på ve-

jen, og vi håber, at resten kan ske ad frivillighedens vej.

Dohrmann (FP):

Vores ordfører, hr. Ove Jensen, er desværre fraværende, så jeg skal forsøge at komme med et par bemærkninger om dette forholdsvise udviklede forslag. Der er blevet spurgt, hvorfor ministeren skulle have så mange bemyndigelser. Jeg tror simpelt hen, det skyldes, at man har opgivet at formulere en klar lovgivning. Derfor har det været nødvendigt at give ministeren en lang række bemyndigelser.

Jeg vil i øvrigt godt sige, at sådan noget som bekæmpelse af smitsomme sygdomme selvfølgelig er noget, der først og fremmest påhviler de enkelte producenter. Med den uklare formulering, der her foreligger, vil jeg egentlig godt spørge landbrugsministeren: ligger der heri, at man på en eller anden måde forsøger at sluse en masse tilskudsordninger igennem, som man er afskåret fra i dag? Er det det, der ligger bag ved det? Vi er alle sammen enige om, at smitsomme sygdomme naturligvis skal bekæmpes, ikke alene i producenternes interesse, men i hele landets interesse, men jeg synes heller ikke, man har hørt om, at der har været nogen større problemer, således at det ligefrem er nødvendigt med en speciel lovgivning. Hvis det er sådan nogle ting, der ligger bagved, synes jeg, det burde helt klart frem.

Jeg er bekendt med, at f.eks. Dansk Minkavlere Forening har bygget eget laboratorium. De har ansat deres eget personale, og de klarer det hovedsagelig selv. Det er i hvert fald min mening, at selv om det måske kan forventes, at der vil dukke et problem op på et eller andet tidspunkt, skal man ikke lulle folk i søvn med, at det klarer staten, det klarer ministeren.

Indtil vi har fået dette nærmere undersøgt i udvalget, vil vi derfor tage forbehold over for forslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke opremse alt det igen, der er sagt om de gode intentioner, der er i lovforslaget. Selvfølgelig er vi enige i, at ministeren skal have disse bemyndigelser. Vi har sådan set været med til at presse på for at få disse bemyndigelser til ministeren, fordi vi mener,

[Arne Bjerregaard]

at det er den eneste måde, hvorved vi har mulighed for fuldstændig at udrydde sygdomme. Det er klart, at så længe det kan gå, uden at man skal bruge tvang, er det da en fornuftig måde at udrydde de forskellige sygdomme på, men for at få dem fuldstændig udryddet, mener vi, det er nødvendigt at give ministeren disse bemyndigelser, og det giver vi gerne ministeren.

Landbrugsministeren (Niels Anker Koføed):

Jeg vil gerne takke for den meget store tilslutning, der har været til dette lovforslag. Jeg har nogle bemærkninger til de forskellige. Jeg vil gerne tage dem under ét. Blandt de spørgsmål, der har været fremme, er spørgsmålet, hvad man vil bruge bemyndigelsen til. Det er vel også et spørgsmål, om det er nødvendigt med så mange bemyndigelser. Jeg tror, det principielle synspunkt normalt er det, at hvis man sidder i opposition, ønsker man så få bemyndigelser som muligt, og hvis man sidder på regeringsbænken, har man ikke noget imod bemyndigelser.

Det reelle i denne sag er, at det er meget svært at nedfælde i lovsform, hvordan man skal bekæmpe sygdom, fordi selve bekæmpelsen af sygdomme kan skifte meget hurtigt. Så hvis vi laver en lov, der har paragraffer, skal vi tit ændre den, for bekæmpelsesmetoderne ændres med den teknik og den viden, der forsker i disse ting. Derfor er det nok praktisk og sagligt rigtigt, at man har en bemyndigelse, således at man kan skifte bekæmpelsesmetoder og tage de ting op, der er nyest. For øvrigt kan jeg sige, at folketinget jo altid har til opgave at føre kontrol med, at den måde, man administrerer disse love på, er i overensstemmelse med folketingets ånd — hvad det så er.

Lovforslaget går først og fremmest ud på at give bemyndigelse til, at man kan få disse blodprøver udtaget. Således som loven om smitsomme sygdomme er udformet, er det ikke muligt for myndighederne at tvinge folk til at få disse prøver udtaget, og det kan medføre, at vi ikke kan få bekæmpelsen ført igennem. Det går meget godt i første omgang på frivillighedsbasis, men så kommer der måske i sidste ende problemer, fordi man ikke kan få folk med, og det vil sige, at vi ikke kan få undersøgt sygdommens omfang helt ud. Derfor er det fornuftigt, at vi får den

bemyndigelse, som ikke findes i den gamle lov.

Den gamle lov er fra 1920, og jeg kan forudsikke den bemærkning til folketinget, at der kommer en revision af hele loven om smitsomme sygdomme, for det er klart, at en lov fra 1920 ikke helt kan dække, som den skulle, i den nyere tid. Derfor kommer der altså flere lovændringer. Hensigten er altså, at vi kan fortsætte blodprøveundersøgelsen, således at vi kan få helt nøjagtigt kendskab til sygdommens omfang, og derefter få bemyndigelse til, at bekæmpelsen bliver færdig. Det er hovedmålet.

Hr. Dohrmann stillede et spørgsmål vedrørende § 10 a om, hvem der skal betale. Når man har bekæmpet smitsomme sygdomme af den art, har det altid været producenten eller ejeren, der har afholdt udgifterne. Det er stadig væk meningen, men der kan komme tilfælde, hvor man ikke ved, om man kan blive færdig, medmindre man griber ind, således at det kan blive nødvendigt at erstatte på en eller anden vis. Men hensigten med loven er altså at få kortlagt, hvor stort sygdomsantallet er, og til sidst få rensset ud, således at vi får alle sygdomstilfælde væk fra dette land.

Det fører mig hen til det næste spørgsmål, fra hr. Rønholt, der sagde, at vi gerne fortsat skulle kunne give udlandet det indtryk, at Danmark er et sygdomsfrit område. Det indtryk ønsker vi fortsat, men jeg vil advare lidt imod den debat, man har ført om Aujeszky-sygdommen. Aujeszky-sygdommen, som ikke er farligere end de andre IBR- og IPV-sygdomme, har fået lidt for meget omtale, således at man har opfattet det som et virkeligt problem også på eksportmarkederne. Sygdomsforløbet og bekæmpelsesforløbet i Danmark er så vidt, at vi i hvert fald intet har, der skader vores eksportinteresser, for vi er foran de andre. Så hvis vi toner debatten ned og beskæftiger os med det egentlige: at bekæmpe sygdommene, er jeg helt sikker på, at vi stadig væk kan få det prædikat, at vi er et sygdomsfrit område.

Hvad angår fru Inger Harms' spørgsmål om katastrofefond, kan jeg sige, at det er noget, SF jo har stillet forslag om. Jeg mener ikke, at et katastrofefond er så velegnet til disse ting. Som jeg sagde før, har det altid været landbruget selv, der har forestået finansieringen af disse bekæmpelsesforanstaltninger. Dertil kommer, at både ansvar og

[Landbrugsministeren]

fordele kommer dem til gode, som har bekæmpet sygdommen. Hvis staten gik ind i bekæmpelsesforanstaltningerne med erstatningsmulighed, kunne staten måske også finde ud af at kræve lidt af det tilbage, hvis nettoprovenuet var stort, fordi det var den, der havde taget risikoen ved bekæmpelsen. Derfor har det altid været tradition, at landbruget selv har finansieret det, fordi det har været en fornuftig økonomisk disposition at gøre det.

Jeg kan også sige, at sygdommen som sådan ikke er tiltagende. Det viser sig, at bekæmpelsesprogrammet forløber normalt, og jeg vil næsten skønne, at vi kan komme dette bekæmpelsesprogram igennem på 3-5 år. Men jeg vil bare fastholde, at det skal være på frivillig basis; dér kommer man længst. Hvis det til allersidst er nødvendigt at bruge tvangsforanstaltninger, så vil denne lov give en bemyndigelse til at gøre det.

Man har spurgt, om denne sygdom skal flyttes til § 2 i lovgivningen. Nej, det er ikke meningen, det er ikke en § 2-sygdom, og det vil det heller ikke blive.

Nu er hr. Niels Helveg Petersen gået, men jeg ville bare sige tak for, at ikke kun hr. Larsen-Ledet, men også det radikale venstre gik med til at støtte forslaget.

Jeg har ikke flere bemærkninger til lovforslaget. Jeg håber, jeg har svaret på de fleste spørgsmål. Hvis der er spørgsmål, der ikke er blevet besvaret, håber jeg, man vil stille dem skriftligt i udvalget, så skal jeg give svarene, således at vi kan få lovforslaget igennem så hurtigt som muligt, så vi kan få det til at gavne bekæmpelsen af smitsomme sygdomme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg forslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af lov om leje.
(Fremsat 22/2 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.
(Fremsat 22/2 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Jeg vil starte med en kritik af den måde, lovforslaget er udarbejdet på. Bemærkningerne til de enkelte punkter, som skulle fortælle, hvad det var, man ville med ændringerne, mangler totalt, og de generelle bemærkninger er efter min opfattelse alt for beskedne i forhold til de ret omfattende ændringer, som forslaget rent faktisk indeholder. Manglerne er så konsekvente, at man kunne få det indtryk, at de skulle tjene et bestemt formål, for efter bemærkningerne er hovedårsagen til fremsættelsen af forslaget, at man skal fritage ejere af landbrugsejendomme for at binde beløb i Grundejernes Investeringsfond for bygninger, der er vurderet som landbrug og gartneri m.v.

I socialdemokratiet kan vi godt være enige i, at utilsigtede virkninger bliver rettet, og vi kan godt have en vis sympati for, at disse ejendomme fritages for at binde midler i investeringsfonden, imod at der sker en tilsvarende nedsættelse af boligafgiften for de lejere, der bor i disse bygninger. Vi er også enige i, at ungdomsboliger bliver fritaget for binding allerede fra 1. januar 1983.

Så langt, så godt, og så synes jeg faktisk, at boligministeren skulle have nøjedes med dette, men ministeren går meget videre. Med ændringen af § 4, stk. 2, vil boligministeren helt fritage disse ejendomme for at være omfattet af boligreguleringsloven, og det vil sige, at de er ikke omfattet af bestemmelserne om huslejeregulering, vedligeholdelse, opretning og forbedring, og det er helt klart, at